

רשותות

ספר החוקים

22 בפברואר 2007

2084

ד' באדר התשס"ז

עמוד

128 חוק הזכות לעובדה בישיבה, התשס"ז-2007.

תיקון עקיף:

חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006

חוק הזכות לעובדה בישיבה, התשס"ז-2007*

הגדירות

1. בחוק זה –

"הסכם קיבוצי" – כמשמעותו בחוק הסכמיים קיבוציים, התשי"ז-1957¹;

"הפקה בעבודה" – הפסקה שהעובד זכאי לה מכוח דין, הסכם קיבוצי, חוזה עבודה או נוהג במקום העבודה;

"מושב בעבודה" – מושב במאבך תקין בעל משענת גב, מותאם בצורתו, מבנהו ובמדיו לעובד ולעובדת המבוצעת, וכן הדום שעליו יוכל להשען את רגלו בנוחות, אם אין הוא יכול לעשות כן בלי הדום;

"מקום עבודה" – מקום שנעשה בו עבודה לצורכי עסק, משליח ייד או שירות ציבורי, למעט מקום שהוראות סימן ד' בפרק ד' לפకודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל-1970², חלות לגביו;

"השר" – שר התעשייה המיכון וה תעסוקה.

2. עבודה בישיבה מעביר ייעmid לרשות עובד במקום העבודה מושב בעבודה ולא ימנע מעובד יישיבה במהלך העבודה, אלא אם כן הוכיח המעביר שבחירה הרוגיל של העבודה אינה מאפשרת יישיבה.

3. ישיבה בעת הפסקה בעבודה בעלי לגרוע מהוראות סעיף 2, מעביר ייעmid לרשות העובדים במקום העבודה כיסאות או ספסלים מתאימים, בעלי משענת גב, במספר מספק ובמאבך תקין, לישיבה בעת הפסקה בעבודה.

4. סמכות שיפוט ותורופות (א) בית הדין לעובדה תהא סמכות ייחודית לדון בהליך אזרחי בשל הפרת הוראות סעיפים 2 ו-3, והוא רשאי:

(1) לפסק פיצויים, אף אם לא נגרם נזק של ממון, בשיעור שייראה לו בנסיבות העניין;

(2) ליתן צו מניעה או צו עשה לתקן ההפרה.

(ב) (1) מצוא בית הדין לעובדה כי נתבע הפר את הוראות סעיפים 2 או 3, ראשיא הוא להוכיח את המפר בתשלום פיצויים שאינם תלויים בנזק (בסעיף זה – פיצויים לדוגמה), בסכום שלא יעלה על 20,000 שקלים חדשים, ואולם ראשאי בית הדין לעובדה לפסק פיצויים לדוגמה בסכום שלא יעלה על 200,000 שקלים חדשים, בהתחשב בחומרת ההפרה או בנסיבותה.

(2) אין בהוראות פסקה (1) כדי לגרוע מזותו של עובד לפיצויים או לכל סعد אחר לפוי כל דין, בשל אותה הפרה; ואולם בית הדין לעובדה לא יפסוק פיצויים לפיו אותה פסקה, בתובענה יציגית כמשמעותה בחוק תובענות יציגות, התשס"ז-2006³.

(ג) הסכמיים הנקובים בסעיף זה יעודכנו ביום יינוואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון), בהתאם לשיעור עליית המדריך החדש לעומת המדריך הבסיסי; לענין זה –

* התקבל בכנסת ביום כ"ז בשבט התשס"ז (14 בפברואר 2007); הצעת החוק ודבריו הסבר פורסמו בהצעות חוק הכנסת – 120, מיום ל' בחשוון התשס"ז (21 בנובמבר 2006), עמ' 11.

¹ ס"ח התשי"ז, עמ' 63.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, 16, עמ' 337.

³ ס"ח התשס"ז, עמ' 264.

- "המדד החדש" – המדר שפורסם לאחרונה לפני יום העדכון;
- "המדד הבסיסי" – המדר שפורסם בחודש שלפני תחילתו של חוק זה;
- "מדד" – מדד המהוירים לצרכן שמשמעותו הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.
5. זכות תעבינה – תובענה בשל הפרת הוראות סעיפים 2 או 3 יכול שתוגש בידי –
- (1) העובד;
 - (2) ארגון העובדים הייציג באותו מקום העבודה, ובאיין ארגון העובדים כאמור – ארגון העובדים הייציג באותו ענף או ארגון עובדים שהעובד חבר בו;
 - (3) ארגון העוסק בזכויות העבודה, בלבד שהעובד הסכים לכך.
6. חוק זה בא להוסיף על זכותו של עובד מכוח דין, הסכם קיבוצי, הסדר קיבוצי, חוזה שמירת זכויות העבודה או נוהג ולא לגרוע ממנו.
7. הוראות חוק זה יחולו, לעניין מעביד ועובד, על מעסיק בפועל ועל עובד של קבלן כוח תחולת על מעסיק אדם המועסיק עצמו בפועל; בסעיף זה, "מעסיק בפועל" ו"קבלן כוח אדם" – בפועל בהתאם לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996.⁴
8. לעניין חוק זה, דין המדינה כדין כל מעביד אחר.
9. השר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשי, לאחר התיעוצות עם ארגוני העובדים וארגוני ביצוע ותקנות מעבידים שלදעת השדר הם נוגעים בדבר ובאישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, להתקין תקנות לביצועו.
10. בחוק תובענות ייצוגיות, התשנ"ו-2006, בתוספת השנייה, בפרק 10(2), אחרי "סעיף 6A תיקון חוק לחוק שכבר מינימום, התשנ"ז-1987" יבוא "תובעה של עובד בעילה לפי סעיפים 2 ו-3 תובענות ייצוגיות לחוק הזכות לעבודה בישיבה, התשנ"ז-2007".⁵
11. תחילתו של חוק זה שיישם ימים מיום פרסוםו.

אליהו ישי
שר התעשייה המסחר והתעסוקה

אהוד אולמרט
ראש הממשלה

דליה איציק
יושבת ראש הכנסת

דליה איציק
מלמאת מקום נשיא המדינה

⁴ ס"ח התשנ"ג, עמ' 201.
⁵ ס"ח התשנ"ז, עמ' 128.

